

de ikke have behandlet Sagerne. Havde de behandlet Forsvarssagen og andre Sager med Uvov, saa at man kunde se, at de havde Noget, der kunde sættes i Stedet for, hvad Regjeringen hød, og som kunde antages at finde almindelig Stemning for sig i Folkethinget og Landstthinget, saa vilde — det er ofte jagt dem — Regjeringen ikke have været dem en Hindring, i alt Fald vilde jeg virkelig ikke være Krigsminister, naar jeg havde en bestemt Overbevisning om, at en Anden kunde i saa Henseende udrette noget Betydeligere end jeg. Naar det siges, at den nuværende Regjering staar som Hindring for Forsvarssagens Gjennemførelse, saa beror det paa, hvad man forstaar ved Forsvarssagens Gjennemførelse. Hvis Regjeringen gif, og f. Ex. det ærede Medlem, til hvem jeg nu henvender mig (S. Pederfen), som ind i Regjeringen, saa er det meget muligt, at han vilde komme med Forslag, som han kunde faae frem i Folkethinget og maaste ogsaa her i Landstthinget; men jeg er ganske overbevist om, at den Løsning af Forsvarssagen, som saa ville komme frem, vilde ikke være en Løsning, der vilde baade Danmark, det vilde ikke være en virkelig Løsning af Forsvarssagen, der vilde ikke derved blive dyet Noget, som kunde være betryggende for Landet under paatommende Omstændigheder. — Det ærede Medlem gif dernæst over til at omtale Sagen mere jaglig, og han begyndte da med at fremsætte finansstille Indvendinger, som ogsaa senere ere komne meget stærkt frem fra et andet æret Medlem (Utsing). Han nævnte først den Sum 80 Millioner, som han anførte, at jeg havde nævnt som den, dette Befæstningsforslag i det Hele vilde koste. Ja, det har jeg, og jeg støtter det paa det Forslag, som i sin Tid, i Samlingen 1882—83, blev forelagt, og som gif ud paa Anvendelse af 72 Millioner til Befæstning inklusive Flaadens Udvidelse. Efter hvad der er oplyst af den ærede Ordfører, og efter hvad der staar i Betænkningen, vilde de forøgede Udgifter, som komme til paa Grund af Forslagets Udvidelse, saaledes som det nu foreligger, udgjøre omtrent 7 Millioner. Afrundes den Sum opad, saa faar man 80 Millioner. Det har været mit Grundlag for denne Sum af 80 Millioner, og naar der er tale om, at det var en lignende Sum, man var kommen til i en Skrivelse, der blev forelagt et militært Udvalg i Folkethinget, saa er det ganske rigtigt; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at de 80 Millioner, som dengang bleve nævnte, kun angik Kjøbenhavns Befæstning fra Land- og Søfiden, men ikke omfattede

Flaadens Udvidelse, heller ikke Havnebefæstningerne eller Befæstningerne i Sjælland osv. Det foreliggende Forslag er altsaa i Virkeligheden mere begrændset end det Forslag, der forelaa dengang. Naar det ærede Medlem vilde bringe de 80 Millioner op til 100 Millioner, saa skal jeg udtale mig ganske kort derom, bl. A. fordi jeg anser det for mindre væsentligt. For det Første regnede han dertil de Udgifter, der i en længere Arrække have staaet paa Marinens aarlige Budget, 1,700,000 Kr. aarlig, som han kapitaliserede, men denne Udgift ville vi vedblive at have, enten vi befæste Kjøbenhavn eller ikke; altsaa, det derfor kapitaliserede Beløb kan ikke regnes med. Ligeledes kapitaliserede han den Sum, som den for Svæsnat foreslaaede nye Ordning vil koste, og den Udgift, som et tidligere forelagt Forslag om en Forandring i Hærens Ordning vil medføre. Det kan han jo gjerne regne med, men i alt Fald maa der foretages meget betydelige Reduktioner, thi en hel Del af de Forslag, der ere komne frem, vilde være komne og ville fremdeles komme frem, hvad enten vi faae Kjøbenhavn befættet eller ikke. Jeg kan sige, at en Del af de Forslag, der ere komne frem, i alt Fald om Ingenieurkorpsets Udvidelse og Artilleriets Udvidelse er ligejaa nødvendig paa visse Omraader, ja mere nødvendig, hvis vi intet befætte Kjøbenhavn have, end hvis vi faae det. Man kan derfor ikke uden videre slaa disse Udgifter sammen. Man gjør derfor rettest i at blive staaende ved de 80 Millioner. Jeg indrømmer, det er et stort Tal, men det er ikke det Afgjørende. Spørgsmaalet er, hvad vinde vi ved at befæste, og hvad udsætte vi os for ved ikke at gjøre det. Vi vide, hvad vore tidligere Krige have kostet os, de have kostet betydelige Pengesummer ikke at tale om Menneskeliv o. s. v. Det er et stort Spørgsmaal, om ikke den næste Krig vil koste os endnu mere, og man vil befæste netop for at se at undgaa Krigen. Man kan ikke opnaa det, saa er der mindre Grund til at befæste. Vi, som ville befæste, mene, at vi kunne udrette Noget derved, derfor maa det økonomiske Spørgsmaal ses i den Belysning. Det er naturligvis ikke min Opgave her at ville komme ind paa at deducere, hvorledes disse Penge skulle skaffes tilveie, i hvad Grad Kassebeholdningen er tilstrækkelig, om der skal opkræves nye Skatter eller optages Laan, det vedkommer ikke Sagen her. Det er kun min Sag at fremkomme med Forslag og paavise, hvad de koste. Jeg skjøner ikke rettere, end det ogsaa i finansiel Henseende vil være en forholdsvis ganske god Forret-